

LAIVAS

No. 51. Metai |X|

Gruodžio-Dec. 13, 1930

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post of fice at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

“ L A I V A S ”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

III. ADVENTŲ SEKMADIENIS.

Evangelija

JONO 1, 19—28.

NUO metu žydai siuntė iš Jeruzolimos kunigų ir lėvity pas Joną jo paklaustų: Kas tu esi? Jis prisipažino ir nesigynė; ir prisipažino: Aš nėsu Kristus. Jie vėl jį klausė: Tai kas gi? Ar tu esi Elijas? Jis tarė: Nėsu. Ar tu esi pranašas. Ne. Taigi, jie jam tarė: Kas tu esi? kad mes duotumėm atsakymą tiems, kurie yra mus siuntę. Ką pats apie save sakai? Jis tarė: Aš šaukiančiojo tyruose balsas: Taisykite Viešpaties kelią, kaip yra pasakęs pranašas Izaijas. Atsiųstieji gi buvo iš Parisiejų. Jie dar jį klausė ir jam tarė: Tai kam gi krikštyji, jei tu nėsi Kristus, nei Elijas, nei pranašas? Jonas ėmė atsakė ir tarė: Aš krikštiju vandenimi; bet tarp jūsų stovi tas, kurio

Lekcija.

PILYP. 4, 4—7.

ROLIAI: Džiaugkitės Viešpatyje visuomet, vėl sakau, džiaugkitės! Jūsų kuklumas tebūna žinomas visiems žmonėms; Viešpats yra arti. Nebūkite nieku bailiai susirūpinę, bet visuose dalykuose jūsų prašymai tesidaro žinomi Dievui malda ir maldavimu su dėkojimu; ir visokį išmanymą perviršijanti Dievo ramybė tesergi jūsų širdis ir jūsų mintis Kristuje Jėzuje.

jūs nepažįstate. Jis yra tasai, kurs po manęs turi ateiti, kurs pirm manęs buvo, kuriam aš nėsu vertas atrišti jo kurpių dirželio. Tai atsitiko Betanijoje, anapus Jordano, kame Jonas krikštijo.

“Kas-gi išsigins manęs žmonių akivaizdoje, to bus išsiginta Dievo angelų akivaizdoje” (Luk. 12, 9).

“Kame jūsų turtas, ten ir jūsų širdis” (Luk. 12, 34).

“Koki nauda būtų žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, pats gi save prapuldytų...?” (Luk. 9, 25).

“Tu iš ten neišeisi, iki nebysi užmėgęs paskutinio skatiko” (Luk. 12, 59).

“Šią naktį bus pareikalauta iš tavęs tavo sielos; kieno gi bus, ką tu prirengei?” (Luk. 12, 20).

“Aš atėjau ugnies siūsti į žemę ir ko gi norėčiau, jei ne kad kurentūsi?” (Luk. 12, 49).

Užsakykite “LAIVĄ” Savo Giminėms Į Lietuvą

Amerikos Katalikų Veikimas.

Šv. Tėvo, Pijaus XI, iškelta "Katalikų Acija" smarkiai parėmė ir varo pirmyn Jungt. Am. Valstybių katalikai. Ilgą laiką ta akcija čia snuduriavo, bet dabar vis labiau ir labiau įsisiūbuoja. Europiečiai katalikai darbuotojai stebisi iš to, kas daroma, kaip daroma ir kas nuveikiama.

Viršūnėje "Katalikiškosios Akcijos" Amerikoje stovi, gerai susiorganizavę ir darbą pasidalinę vyskupai. Jie kasmet čia turi savo suvažiavimus. Jie svarsto bendrai visuotinius ir vietinius katalikų reikalus. Jie nustato veikimo programą ir vėliau tai vykdoma.

Yra dabar čia katalikų organizacija taip vadinama National Catholic Welfare Conference. Jos viršūnėje stovi vyskupai. Dvi didžiausios šakos yra National Council of Catholic Men (vyrų organizacija) ir National Council of Catholic Women (moterų organizacija). Į šias dvi stambiasias įeina kitokios visokios stambios ir ne stambios katalikiškos organizacijos, draugijos, brolijos, sodalicijos, klubai, lygos ir kitokios panašios.

Rugsėjo pabaigoje, Denver, Colo. įvyko metinis Tautinės Katalikų Moterų Tarybos suvažiavimas. Apie jį "Laive" buvo minėta. Spalių 19, 20 ir 21 įvyko metinis Tautinės Katalikų Vyrų Tarybos suvažiavimas Kansas City, Mo. Jis padarė daug svarbių nutarimų.

Nuo pernykščių metų ši Vyrų Taryba išrūpino ir palaikė "Katalikų Valandą" per radio. Kas sekmadienis iš New Yorko radio stoties, su kuria susijungė apie 50 kitų stočių, buvo aiškunami įvairiausi katalikų tikėjimo, apeigų, papročių ir kitoki dalykai ir buvo teikiamas gražus koncertas. Tos "Ra-

dio Valandos" tikslas supažindinti nekatalikus su katalikų tikėjimu ir pr šalinti prietarus, kurių galybes turi prisirinkę protestonai prieš katalikus.

Šių metų "Vyrų Tarybos" suvažiavimas nusprendė palaikyti toliaus "Katalikų Valandą" per radio. Del to jie padarė tokią rezoliuciją:

"Mes atsišaukiame į visus katalikus ir katalikiškąsias organizacijas toliau remti finansiškai ir palaikyti tą svarbų sumanymą; kviečiame labiau domėtis dalykais "Katalikų Valandoje" per radio skelbiamais; reikšti jų įvertinimą vietos radio stotims; kviesti nekatalikus klausyti prakalbų ir programų, žodžiu, sandarbininkauti tame didžiame katalikų darbe. Čia mes reiškiamo savo gilų įvertinimą pagalbos, kurią teikė Tautinė Katalikų Moterų Taryba ir jos organizacijos."

Suvažiavimas pripažino naudingą daiktų peržvalgą ir padavimą trumpo turinio Kardinolo Hayes Literatinės Komisijos New Yorko vyskupijoje išleistų knygų ir paskelbtų katalikų spaudoje. Jis įžiūri tamė gerą priemonę supažindinti katalikus su katalikų literatūra ir paraginti ja naudotis.

Tautinė Katalikų Gerovės Konferencija išlaiko savo "News Service," žinių padavėjus arba reporterius. Ji turi taip pat Katalikų Spaudos Draugiją. Katalikų Vyrų suvažiavimas nutarė tai remti ir ragina, kad nei viena katalikiška šeima nepasiliktų be katalikiško laikraščio.

Nesenai New Yorko Kardinolas Hayes savo prakalboje advokatų draugijoje gana aštriai pasmerkė krutamuosius paveikslus ir teatrus, kuriuose rodoma labai daug nepadorių dalykų.

Retai kuriame laikraštyje kas-nors

prasitarė prieš kardinolo pasakymą. Aplamai, visi pripažino, kad Kardinolas pareiškė tiesą ir kad teatrų turinys privalo būti taisomas ir geriau cenzūruojamas.

Katalikų Vyrų Tarybos suvažiavimas Kardinolo žodžius paėmė širdin ir nutarė visomis jėgomis remti sumanymą kurti katalikiškąjį teatrą ir darbuotis, kad teatrai pradėtų švarintis nuo visų palaidumo ir nepadorumo purvų.

Suvažiavimas atkreipė didelio dėmesio į Šv. Tėvo Encikliką arba Ganytojiškąjį raštą apie auklėjimą. Jis nutarė darbuotis, kad visi tą raštą skaitytų ir studijuotų ir patys suvažiavimo dalyviai nusprendė griežtai taikytis prie rašte nurodytų dėsnių.

Vyrų Taryba griežtai nusistatė prieš sumanymą, kad Washingtono Federalė valdžia paimtų savo rankosna visą auklėjimą. Tas sumanymas pripažintas priešingu Konstitucijai ir laujančių atskyrų valstybių teises.

Suvažiavimas išpažino, kad didžiausia atsakomybė už vaikų išauklėjimą krinta ant tėvų ir jis ragina tėvus uoliai

sandarbininkauti su Bažnyčia ir jos mokyklomis ir visiems dėtis į "Tėvų—Mokytojų" susivienijimą. Suvažiavimas pripažino, kad šeimoje turi prasidėti ir tęstis vaikų auklėjimas.

Taip pat nutarė, kad katalikų būtų laikoma "Auklėjimo Sąvaitė" ir šiemet ji privalėjo būti nuo 10 iki 16 lapkričio.

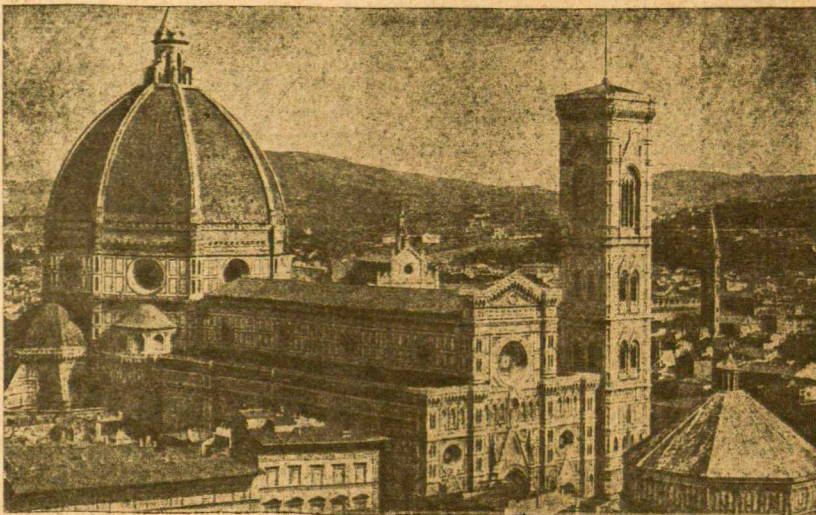
Suvažiavimas pasmerkė "gimdymų kontrolę", kurią dabar bedieviai neva ekonominiiais sumetimais visur perša. Gi jų tikslas yra tvirkinimas žmonių, o itin katalikų žmonių.

Apie 10 metų atgal būtų išleistas baudžiamasis įstatymas prie "gimdymų kontrolierių." Uždrausta siuntinėti pašta "kontroline literatūrą ir įvairius prietaisus."

Galutinai, užgirta, kad būtų palai komas judėjimas, kad pasaulionys žmonės laikytų kasmet rekolekcijas ne vien parapijos bažnyčiose, bet tam tikruose rekolekcijų namuose.

Pripažinimas reikalingas pašvęsti save asmeniškai, kad sugebėjus geriau apaštalauti kartu su Bažnyčia.

* * *

Florencijos (Italijoje) Katedra.

Senatorius Pescarole.

Liūdny faktų galima sutikti katalikų gyvenime. Dar liūdniau, kad jų atsitinka lietuvių katalikų gyvenime. Kas netiki į Dievą, į amžinąjį pomirtinį gyvenimą, to tie liūdni faktai neužgauna.

Jėzus Kristus, Dieviškasis mūsų Mokytojas, pasakė: "Kas tiki į Mane, kad ir numirs, gyvens."

Tai rodo, kad siela nemiršta, kad ji pasilieka gyventi amžinuoju gyvenimu. Bet tas amžinasis gyvenimas gali būti laimingas ir nelaimingas. Jis laimingas tiems, kurie miršta Viešpatyje, nelaimingas tiems, kurie miršta be tikėjimo ir ne Viešpatyje. Dievas ir šio dalyko nepaslėpė nuo mūsų, žmonių, bet jį aiškiausiai apreiškė. Atvirai Jis pasakė: "Palaiminti mirštantieji, kurie miršta Viešpatyje."

Ką tai reiškia "miršta Viešpatyje?" "Miršta Viešpatyje," kurie ištikimai iki galui išlaikė savo tikėjimą, kurie uoliai laikėsi savo gyvenime Dievo įsakymų, kurie nuolankiai klausė Jėzaus Bažnyčios, kurie su meile širdyse naudojami Jėzaus paliktais Bažnyčiai sakramentais. Itin "miršta Viešpatyje," kurie paskutinėje savo gyvenimo valandoje, panašiai gerajam žmogžudžiui, su gyvu tikėjimu kreipiasi į Jėzų, ir su karščiausia meile priima Jį į savo širdies namą šv. Komunijoje. Jėzus pasakė: "Kas valgo mano Kūną ir geria mano Kraują, tas turės amžinąjį gyvenimą."

Štai dėl ko katalikų Bažnyčia nenori nei vieno kataliko išleisti iš šio pasaulio be išpažinties (atgailos) ir be šv. Komunijos. Ji tomis malonėmis stengiasi aprūpinti net didžiausius buvusius atšalėlius, apsileidėlius, net bedieviuose rūpinasi tikėjimo kibirkštį atgaivinti.

Čia tų liūdnyjų faktų ir tenka sutikti. Daug katalikų nesišaukia ligoje

kunigo su sakramentais. Jie tai daro iš gėdos, kad bedieviai jų nepajuoktų.

Kartais senelės motinos katalikės nedrįsta šaukties kunigo su sakramentais, nes subolševikėję vaikai, įsigavę žvėriškas širdis, baugina motiną išmesią laukan iš namų, jei ji apsirūpins sakramentais.

Nekuriems katalikams šaukia kunigą tuomet, kai jie jau neteko nuovokos ir nieka nuo savęs negali pasakyti.

Dažnai katalikai kaimynai yra tiek apsileidę, kad nepraneša kunigui apie savo sergančius kaimynus.

Daktarai, kartais neva katalikai, arba nors ne atkakli bedieviai neįspėja nei ligonio, nei jo giminių, kad apsirūpintų religijos pagalba ir malonėmis.

— 0 —

Čia paduosiu priešingą viršminėtiems dalykams vaizdą. Jis daro gėdą daugybei katalikų. Tame vaizde stovi šviesus senatoriaus Pescarole, žydo, asmenybė.

Senatorius Pescarole nesenai mirė. Jis buvo vienas garsiausių daktarų Italijoje. Jis buvo žydas ir didžiausią savo gyvenimo dalį išpažino žydų tikėjimą. Trys metai prieš savo mirtį jis priėmė katalikų tikėjimą. Katalikų Bažnyčion jį priėmė kardinolas Gamba.

Pirmiau negu tapo priimtas kat. Bažnyčion, tas garsusis daktaras jau nuo senai jai buvo prielankus ir ją gerbė.

Parapijoje, kurioje gyveno senatorius Pescarole, buvo senas zakristijonas. Jis buvo visų labai gerbiamas dėl savo gyvenimo gražumo ir, galima sakyti, šventumo.

Tas senelis zakristijonas sunkiai ir pavojingai susirgo. Sužinojo apie tai garsusis daktaras Pescarole. Jis nuėjo pas ligonį nekviečiamas. Jis jį gaivino,

kaip galėjo. Bet Dievo jau buvo skirta seneliui pasiimti garbės vainiką. Garšusis daktaras, dar išpažindamas žydu tikėjimą, nuolankiai prašė, kad senelis zakristijonas melstų Dievą už jį.

Tas daktaras ne tik lankė ligonius ir jiems gelbėjo jų namuose, bet dažnai pasiimdavo į savo namus ir ten juos slaugindavo.

Daug jaunų daktarų prie jo praktikavo. Jis prie kiekvienos progos jiems primindavo, kad yra jų šventa pareiga įspėti gimines ir prieinamu būdu patį ligonį, kad grėšia mirties pavojus, kad jis apsirūpintų religijos paguoda.

Vieną kartą senatorius Pescarole,

dar nekatalikas, laikė savo atostogas mažame miestelyje. Ten buvo neturtinga parapija. Josios klebonas, palaikęs Pescarole kataliku, paprašė kiek nors paaukoti įtaisyti lempai prieš Švėnčiausiąjį bažnyčioje.

Daktaras neišdavė savo tikėjimo. Jis paklausė klebono, kiek ta lempa kainuos. Gavo atsakymą, kad ji kainuos 1,500 lyrų. Daktaras padavė klebonui visą tą pinigų sumą, kad seneliui klebonui nereiktų vargti renkant aukas. Negana to, jis pažadėjo senam klebonui laikas iš laiko prisiųsti auką jo parapijos svarbiems reikalams.

—o—

Marijonų Kolegijos Rem. Ketvirtojo Seimo Nutarimai.

1. Ketvirtasis Marijonų Kolegijos Seimas skelbia Kolegijos Remėjų Vajų sausio ir vasario mėnesiais.

2. Ketvirtasis Seimas ragina visus lietuvius katalikus aukoti "Dienos Uždarbį" Kolegijos Fondan.

3. Seimas ragina visus M. Kol. Remėjų skyrius persiorganizuoti, išrenkant 1931 metams naujas valdybas ir pasistengti sukelti Kolegijos Fondan 1931 bent po \$100.00.

4. Seimas paveda Remėjų Centrai rinkti Kolegijai "Plytas" — aukas (po \$5.00) balandžio ir gegužės mėnesiais.

5. Seimas pageidauja, kad visi Mar. Kol. Remėjai 1931 metais gautų bent po 1 naują Remėją Kolegijai.

6. Sėkmingesnės darbuotės delei, M. K. Remėjų Ketvirtasis Seimas siūlo Marijonų

Kongregacijai stengtis praplėsti savo veikimą ir rytuose kur yra mūsų išsivijos didesnė dalis.

7. Ketvirtasis Remėjų Seimas siūlo Centro Valdybai sudaryti artimesnius Kolegijai planus ir bent dalinai rūpintis sekančiais metais juos įvykinti.

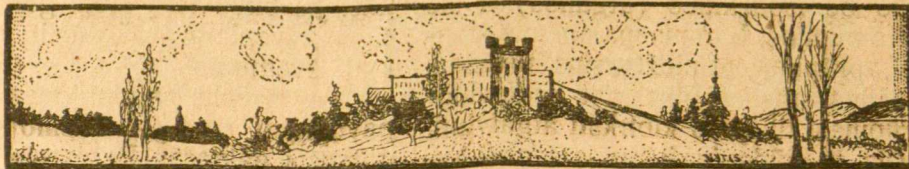
8. Ketvirtasis Mar. Kol. Remėjų Seimas pageidauja, kad Remėjų Centras organizuotų *Kolegijos Statytojus* su 10c auka į dieną.

9. Seimas pageidauja, kad Marijonai skirtų vieną kunigą Vajui vesti.

Seime dalyvavo 57 draugijos su 189 atstovais, 10 kunigų ir apie 150 svečių. Prasi-dėjo 2:20; baigėsi 5:45. Seimui vadovavo "Draugo" redaktorius p. L. Šimutis.

Seime aukų sudėta \$702.00.

—o—

Išvidinēs Pilys Arba Rūmai.

PARASĒ SV. TERESĒ.

Iš anghļ kalbos vertē S. M. S.

(Taša).

19. Kaip jau sakiau kitur, jisai veikia kaip pielyčia, slaptai ir tyliai ruošia sau keliā. Duosiu jums pavyzdziū, kad parodžius, kaip jis pradeda savo gudrybes, pavyzdžiui: vienuolē turi didelį atgailos troškimą taip, kad nejaučia ramumo, jei nesikankina kokiū nors būdu. Atgaila savyje geras daiktas, bet, duokim sau, kad vyresnioji uždraudē jai marintis be ypatingo leidimo, o vienuolē, manydama, kad tokiam nuopelningame dalyke ji gali drąsiai neklausyti ir slaptai taip gyventi, vėliau nustoja sveikatos ir nepajėgia užlaikyti net savo regulos reikalavimų, — matot, kuo šita paroda užsibaigia. Kita vienuolē, labai uoli vienuoliškoje tobulybėje. Tai labai gera; bet toks uolumas gali būti jai priešastis manyti, būk kitų seselių mažos klaidos, yra jau baisios piktadarystės, ir nuolatos tēmyja, ar kitos seselės nedaro ką bloga, kad galētų tuoj bėgti vyresniajai įskūsti. Tuo tarpu, gal ji niekuomet nepastebi savo trūkumų, nes ji savo dideliame uolūme užsiėmus kitomis, ar tobulai eina vienuolines pareigas, o seselės, nežinodamos jos intencijos, bet pastebėjusios jos darbojimą, nepriima josios tokio pasielgimo už gerą.

20. Šėtono ypatingasis čia tikslas, — tai ataušinti meilę ir mažinti savitarpinį seselių draugingumą, kas joms skaudžiai pakenktų. Būkite tikros, dukrelės, kad tikras tobulumas yra Dieyo ir artimo meilėje ir juo geriau užlaikysime šiuos abu įsakymu, tuo tobulesnės būsime. Vienintėlis mūsų regulos ir konstitucijos tikslas yra — tai pagalbėti mums užlaikyti šituos du įsakymu.

21. Neišmintingo uolumo reikalais kitų neturime dasileisti; tai gali mums atnešti daug blogo. Lai kiekviena savęs žiūri. Plačiai dėščiau šitą dalyką kitoje vietoje, čia jo nekartosiu, vien tik prašysiu jūs atminti šitos savitarpinės meilės reikalingumą. Mūsų sielos gali netekti ramybės ir net galime sudrumsti kitiems ramybę, jei mes nuolat kritikuosime mažmožius, kurie dažnai nėra tikros ydos, bet išaiškiname juos klaidingai dėl to, kad nežinome jų intencijos. Matote, kiek kainuoja atsiekti tobulybę! Kartais šėtonas gundo vienuoles tokiū būdu prieš viršininkes, kas pavojingiausia. Tada reik didelio atsargumo, nes jeigu ji neužlaiko regulos, arba konstitucijų, tai nevisuomet reikia tą praleist, nes privalome jai tą priminti. Jeigu to ji nepaisytų, reikėtų pranešti Generalei Viršininkei. Tokiam atsitikime yra tikra meilė neužtylėti, kaip kad būtų meilė netylėti, jeigu pastebėtumėt seseles sunkiai prasikalstančias. Užtylėjimas iš baimės, kad prakalbėjimas nebūtų pagunda prieš meilę, pats savaimi jau yra pagunda.¹⁾

22. Vienok turiu rimtai jus įspėti, nekalbėkite apie tokius dalykus savo tarpe, kad šiuo būdu piktasis neapgautų. Jis daug pelnytų jūsų tokiu darbu, nes tas priverstų prie įpročio kitus niekinti; geriau, kaip sakiau, išdėstykit, dalyką tiems, kurie turi pareigos tai pataisyti. Ačiū Dievui, mūsų nuolatinio tylėjimo įpročiai mažai duoda progos tokiems pasikalbėjimams.

1) — Baisu pamintinus, kiek blōgo viršininkē gali padaryti! Nors seselės ir pastebi dalykus, kurie piktina jas, vienok jos mano, kad tai yra prieš klusnybę pastebėti blogą viršininkėse.

mams. Vienok geriau nuolat budėti.

Antrieji Rūmai.

NURODO, JOG LABAI YRA SVARBU IŠTESĖTI, KAD IŽENGUS Į PASKUTINIUSIUS RŪMUS IR APIE BAIŠIĄ KOVĄ, KURIA SĖTONAS PUOLA MUS. KAIP SVARBU YRA EIT TEISINGU KELIU NUO PAT KELIONĖS PRADŽIOS. VEIKIMO BŪDAS, KURIS BUVĖS LABAI SEKMINGAS.

1. Sielos antruose rūmuose. 2. Jų būklė. 3. Jų kentėjimai. 4. Jos nepajėgia atsipalaiduoti netobulybių. 5. Kaip Dievas kviečia šias sielas sekt Juo. 6. Ištvėrmė būtina reikalinga. 7. Piktosios dvasios pagundos. 8. Apsivilimas žemiškais džiaugsmiais. 9. Vien Dievą mylėti. 10. Priežastys, kodėl reikia ištesėti kelionėje. 11. Sėtono kova. 12. Draugų pasirinkimo svarba. 13. Reikalinga drauga. 14. Neišmintinga tikėtis dvasinių suraminimų dvasinio gyvenimo pat pradžioje. 15. Kryžiuje tvirtybė. 16. Mūsų nupuolimai turėtų pakelti mus aukščiau. 17. Pasitikėjimas ir ištvėrmė. 18. Susitelkimas. 19. Kodėl privalome lavintis maldoje. 20. Meditacija uždega meilę.

1. Dabar pasvarstykime, kurios sielos įeina į antruosius rūmus ir ką jos ten veikia. Nenoriu šio dalyko išplėsti, kadangi jau dėščiau tą plačiai kitoje vietoje, vienok negaliu išvengti nekartojus, nes mano atmintis silpna. Jeigu galėčiau išdėstyti savo mintis kitokioje formoje, jos nenusibostų jums, nes niekuomet nepailstame skaitydami knygas apie šitą dalyką, nors jų ir daug.

2. Šitoje pilies dalyje yra sielų kurios jau pradėjo lavintis maldoje; jos supranta, jog svarbu nepasilikti pirmuose rūmuose, vienok dažnai joms trūksta drašos pakeisti savo dabartinę būklę, vengiant progų nusidėti. Ši būklė yra labai pavojinga.

3. Tačiau, yra jau didelė malonė, jei joms kartais pasiseka ištrūkti nuo angių ir nuodingų gyvių, kurių pilna apie

jas, ir jei supranta reikalą jų vengti. Kai kuriais atvejais šitos sielos kenčia labiau, negu sielos pirmuose rūmuose, nors ne tokiaime pavojuje, nes jos pradeda suprasti savo pavojų ir yra didelės vilties, kad jos toliau įžengs į pilį. Sakau, kad jos labiau kenčia, nes tos pirmuose laipsniuose yra panašios kurtiems ir nebyliams ir nėra taip susikrimtusios, negalėdamos kalbėti, o anos, kurios girdi, bet negal kalbėti, joms yra sunkiau. Visgi, geriau nebūti kurčia, naudingiau yra girdėti, kas mums sakoma.

4. Šios sielos girdi Viešpatį kviečiant jas, nes prisiartina jos prie vietos, kur Jo Majestoto Didenybė gyvena. Jis pasirodo koks Jis meilingas yra kaimynas, nors jos dar vis užsiėmusios pasilinksminimais ir darbais, malonumais ir šio pasaulio tuštybėmis. Toje būklėje esant nuolat įpuolame į nuodėmę ir vėl keliamės, nes gyvūnai, tarp kurių gyvename, yra taip nuodingi, taip pikti ir taip pavojingi, kad beveik negalima išvengti jų įgėlimų.

Vienok didis yra mūsų Viešpaties pasigailėjimas ir užuojauta. Jis trokšta, kad Jo ieškotumėm ir džiaugtumėmės Jo draugyste. Jis niekuomet nepaliauja vienu, ar kitu būdu šaukęs mus prie Savęs. Taip saldus Jo balsas, kad vargšė siela yra nenuraminama delto, kad negali sekti Jo pakvietimą tuoju, ir todėl, kaip sakiau, kenčia daugiau negu kad visai negirdėtų Jo balso.

(Bus daugiau).

Kristus Afrikos Karalius.

(Užbaiga).

Kas gavėnia tai jaunai ir naujai krikščionių miniai daromos misijos. Per misijas visi rengiami gerai ir tinkamai atlikti išpažintį ir daryti atgailą. Baigiant misijas daroma iškilmingas atnaujinimas ištikimybės pasižadėjimo, padaryto per šv. Krikštą.

Iš sakyklos skamba misijonieriaus balsas: “Ar tikite į Dievą Tėvą, Jo vienatinį Sūnų ir Šventąją Dvasią?”

Visi esantieji, kaip vienas, didžiu, galingu balsu atsako: “Tukkiriza.” — “Tikime.”

“Ar atsižadate velnio, jo puikybės ir visų jo darbų?”

“Twegana!” — “Atsižadame!”

“Ar žadate nepajudinamą ištikimybę Dievui ir Jo vienaičiam Sūnui, mūsų Viešpačiui Jėzui Kristui?”

“Tulagana!” — “Žadame!”

Taip naujai atsivertusieji Afrikoje duoda garbę savo Išganytojui ir Karaliui.

Tai kas čia ypatingo ir naujo! — pamąstys sau kas-nors. Ar pas mus nedaroma panašiai?

Taip. Daroma. Bet čia yra ir skirtumo. Tame daryme afrikiečiai parodo daug galios, jėgos, pasiryžimo, užsidegimo. Ta prisiega veržiasi iš jų krūtinų, kaip ugniakalnis. Rodos jie savo sielų karštumu, savo valios uolumu ir pasišventimu nori atlyginti Dievui už tuos tūkstančius metų, per kuriuos jų giminė netarnavo Jam.

Ta prisiega ir visas tas karštumas nėra tušti reiškimai žodžiais. Ne. Tie afrikiečiai rodo tuos savo jausmus darbais. Į misijas jie atkeliauja iš tolimiausių net kampų. Daug dienų, net ištisas savaites kitiems teko keliauti, kad tu-

rėtų progos dalyvauti misijose ir švęsti šv. Velykas. Atkeliauja dažniausiai visa šeima, apsikrovę valgomų dalykų tiek, kad jiems užtektų atkeliaujant, būnant per misijas ir šventes ir gryžtant namo.

Prie tokios progos dažnai tenka pabadauti, kad to maisto užtektų. Nakvoti tenka po atviru dangumi, nes namų visus talpinti nėra. Šios apystovos aiškiai liūdija, kad tie žmonės iš tikrųjų ir nuoširdžiai trokšta pagarbinti savo Karalių-Kristų.

“Mukama wange na Katonda wange!”

Įeiname į vieną didžiausią Ugandos bažnyčią. Šv. Mišios prasidėjo. Į septynis tūkstančius (7000) juodųjų klūpo ant kietai sumuštų molinių grindų. Jie dievobaimingai klauso mišių. Štai skamba skambutis. Pakilėjimas. Visi juodieji nuolankiai lenkia savo galvas žemyn. Jie duoda garbę savo Viešpačiui, kuris nužengė iš Dangaus ir apsigyveno po paveikslais duonos ir vyno. Kunigas kelia aukštyr ostiją. Visų akys dabar įsmigę į ją. Staiga iš tų tūkstančių krūtinų išsiveržia balsas: “Mukama wange na Katonda wange!” — “Viešpats mano ir Dievas mano.”

Šis reginys ir tas garsas pagauna kiekvieną ir verčia prie Dievo kiekvieną net ir labai užkietėjusią širdį. Tai tikrasis tų “mažutėlių,” tų prasčiokėlių šio pasaulio garbinimas, atiduodamas savo Išganytojui, kuris, mylėdamas juos, žengia ant to altoriaus.

Kiek kartų tą dieną laikomos Mišios ir kada tik jos laikomos, visuomet girdėsi tuos pilnus tikėjimo ir meilės žodžius: “Mukama wange na Katonda wange.”

Hosanna!

Ugandoje, juodųjų šalyje, Rubados

1085191

miestelyje yra vyskupo bažnyčia, katedra. Čia labai iškilmingai apvaikščiojamas Verbų Sekmadienis. Bagandai (taip vadinasi Ugandos gyventojai) susirenka atiduoti garbę savo Dievui-Karaliui, kuris kitados tą dieną ramus ir nuolankus žygiavo į Jeruzalę. Tą dieną kiekvienas, net kūdikiai pintinėse ant motinų pečių, turi savo rankoje palmos šakelę. Visų veiduose matyti džiaugsmas ir gyvumas. Visi jie gyvai tiki, kad eina pasitikti savo Karalių.

Kunigas su patarnautojais eina prie altoriaus. Tuom tarpu visoje bažnyčioje, kaip ji plati ir ilga, pakyla visas miškas ir girdisi lyg medžių ūžimas nuo paputusio vėjo. O tai ne. Tik kelių tūkstančių žmonių minia pakilo ir mosikuoja palmų šakomis, sveikindami savo neregimą akimis, bet regimą tikėjimu ir jaučiamą širdimi, Karalių.

Palmos linksta prie Kristaus-Karaliaus kojų. Su jomis kartu linksta tų žmonių širdys, pilnos meilės ir pagarbos. Juodieji žmonės tuomet jaučiasi kaip kokios, naujos dvasios pagauti ir, jei nebūtų kliūčių, jie eitų, bėgtų, pultų, garbintų savo Viešpatį. Bet jie susigrūdę, susispaudę, susikimšę bažnyčioje. Dažnai kunigas, atsigręžęs nuo altoriaus, priverstas yra juos nuraminti. Atėjus evangelijos laikui per Mišias, vėl užia, šlama palmų miškas ir iš širdžių veržiasi tokis "Hosanna," kurio niekuomet, rodosi, nepamainys žodis "Crucifige" — "Prikryžuok!"

Alleliuja!

Rytų Afrikos mieste Tabore yra šalia pagonų ir magometonų, daug katalikų. Šie iškilmingai mini Dievo Kūno šventę. Ji yra jų didžiausią džiaugsmo šventę — meilės šventę. Šiemet buvo minima su didžiausiomis iškilmėmis.

Nors neseniai ten dirba katalikai misijonieriai, bet jau turi 1,200 tikin-

čiųjų. Visi jie iki vienam reiškia noro dalyvauti iškilmėse.

Prieš misijonierių namelį pastatytas altorius. Prie jo klūpo minia žmonių. Jie rankas turi dievobaimingai sudėtas ir akis laiko žemyn nuleistas. Maži, garbanuotomis galvomis, ministrantai vikriai sukinasi apie altorių ir gražiai smilkina. Juodi "angelukai" baltuose, išeiginiuose rūbuose, su kvepiančių gėlių vainikėliais ant galvų, apsupę altorių, garbina švenčiausiąjį Sakramentą.

Skamba skambutis. Kunigas kelia monstranciją suteikti palaiminimui. Visa minia sujuda. Visų akys įsmeigtos į baltą Ostiją. Gili, dievota tylą. Stai ga girdėti delnų plojimas, panašus tam, koku sveikina tame krašte savo karalių. Jis auga, auga kol visa minia paleidžia darban savo delnus.

Taip tie žmonės reiškia meilę ir pagarbą savo eucharistiniam Karaliui.

Atsigrižau. 1,200 žmonių ploja su didžiausiu persiėmimu. Niekur šypsos, niekur juoko. Visų veiduose aukšta pagarpa. Jie tą pagarbą nuoširdžiai reiškia Kristui-Karaliui, kuris jiems pasirodė toje baltoje ostijoje. Neseniai jie buvo dar paskendę stabmeldybės klaidose, o dabar garbina savo Dievą linksmu Alleliuja!

Sesuo Restituta.

Vakarinė Malda į Jėzų švenčiausiame Sakramente.

Saldžiausias Jėzau, vienintėlis šią naktį tokioje daugybėje dangiškųjų palapinių be jokio lankytojo ir maldininko pasiliko! Aš pavedu Tau savo mymėią širdį, — kiekvienas josios plakimas tesie mano meilės malda į Tave. Tu visumet mus sergsti nors ir šilkais užtaisytoje palapinėje; savo meilėje Tu niekumet nemiegi ir Tave niekumet nevargina lankytojų meldimai. Saldžiausias Jėzau, mano širdis tesie žibintuvas, kurio šviesa spindėtų ir tvaskėtų vien tavo švenčiausiajai garbei. Sergėk, dangiškasai Sarge, sergėk tą nuobodų pasaulį, tą klystančią sielą ir savo vargšą vaikėlį. Amen.

Lietuvos Vyskupu Laiškas Lietuvos Katalikams

Mylimieji Kristuje.

Kai minios grūdosi prie Kristaus, tai ir motinos stūmė prie jo savo vaikelius, norėdamos gauti jiems palaiminimą. Apaštalai manė, kad tokiais mažmožiais nereikia gaišinti Mokytojo, todėl motinų su vaikeliais norėjo prie Kristaus neprileisti. Bet Išganytojas užstojo vaikelius sakydamas: "Leiskite mažutėlius eiti pas mane, nes tokių yra Dangaus karalystė" (Mork. X, 14).

Apaštalai, nenorėdami prileisti vaikelių prie Kristaus, tiesa, klydo, bet darė tai gerų norų vedami, nes norėjo apsaugoti Išganytoją nuo bereikalingo, jų nuomone, varginimo ir sutaupyti Jo brangų laiką.

Ir šiandien nemaža daroma pastangų neleisti vaikeliams eiti prie Kristaus, tik, deja, blogomis intencijomis, nes norima, kad tie vaikeliai Kristaus visiškai nepažintų, kad augtų ir gyventų toli nuo Išganytojo, toli nuo Bažnyčios, toli nuo religijos.

Tuo tikslu nemaža paskleidžiama ir žmones klaidingų nuomonių apie vaikų auklėjimą, apie tėvų ir Bažnyčios teises auklėjimo srityje.

Matydami tai, mes, jūsų Ganytojai, negalime tylėti. Mūsų šventa pareiga ganyti sielas, saugoti jas nuo klaidų, todėl ir čia privalome tarti savo žodį; juo labiau, kad Vyriausias Bažnyčios Ganytojas, Šv. Tėvas jau pernai metais yra visiems katalikams paskelbęs raštą, kuriuo duoda kuogriežčiausių nurodymų ir išgainingų išpėjimų vaikų auklėjimo reikalu ir įsako sielų ganytojams griebtis visų priemonių pamoksluose ir katekizacijose gyvu žodžiu ir plačiai skleidžiamais raštais priminti gimdytojams krikščionišką-

sias jų svarbiausias pareigas vaikų auklėjime.

Šitas mūsų į jus, Mylimieji, raštas bus ne kas kita, kaip tik Šv. Tėvo minčių pakartojimas ir jų mūsų gyvenimo sąlygoms pritaikymas.

Reikia stebėtis, kaip Dievo Apvaizdos sutvarkyta, kad pasaulio gyviai galėtų visti.

Vabzdžiai nepažįsta savo gimdytojų. Paukštelis atsiranda jau kitokiose sąlygose. Tėvai rūpestingai jį maitina, kol paukštelis užauga ir, apaugęs plunksnomis, gali išlėkti iš lizdo.

Dar daugiau tėvų globos reikalauja užgimęs žmogus. Prie jo lopšelio Apvaizda stafo mylinčią motiną. Be jos globos vaikelis nė dienos gyventi negalėtų. Jūs, motinos, geriausiai žinote, kiek jums išvargti tenka, kol vaikelis savomis kojomis pradeda vaikščioti. Toliau tėvai vėl turi juo rūpintis ir tai ilgas metas, kol vaikas pajėgia pats sau duonos užsidirbti.

Iš šitų didelių pareigų išteka tėvų teisės vaikų atžvilgiu. Tėvai yra pirmiausieji vaikų viršininkai. Tos teisės remiasi pačia prigimtimi. "Vaikai yra šis-tas tėvo, lyg kad jo asmens tęsinys," — sako popiežius Leonas XIII (Ber. nov., 15 geg. 1891). Šv. Tomas Akviniškis dar stipriau paremia tą pačią mintį: "Kūniškasis tėvas — sako jis — ypatingu būdu yra priežastis pradžios, kuri bendrai yra Dievuje... Tėvas yra pradžia ir gimdymo, ir auklėjimo, ir drausmės, ir visa to, ko reikia žmogaus gyvenimui tobulinti" (Sum. theol., 2—2, Q. CII, a. 1).

TOS TĖVŲ TEISĖS YRA TAIP DIDELĖS, KAD NIEKAM NEVALIA JŲ ĮŽEISTI. "Būtų prieš prigimtą teisingumą, — sako tas pats Bažnyčios mokyto-

jas — jei vaikas, prieš ateidamas į protą, būtų iš tėvų globos atimtas ar būtų kas dėl jo daroma tėvams nežinant” (ten pat, 2—2, Q. X, a. 12).

Suprantamas dalykas, kad šitos tėvų teisės liečia ne tik vaiko kūną, bet ir jo dvasią. Vaikas ateina į pasaulį silpnutis taip kūnu, kaip ir dvasia. Daug reikia vargti, daug reikia mokyti, kad vaiko dvasia tinkamai išsivystytų, kad iš jo išeitų žmogus. Tai padaryti, pirmiausia, turi tėvai, kurie vaikui gyvybę davė.

Tačiau *tėvų teisė nėra neribota*. Kaip žmogus nėra paties savęs viešpats, nes aukščiausias visų sutvėrimų Viešpats yra Dievas, taip lyginai ir tėvų teisės į vaikus turi būti vykdomos, atsižvelgiant į Dievo įsakymą. Tėvai turi auklėti vaikus taip, kad jie pasiektų galutinį kiekvieno žmogaus tikslą — amžinąjį gyvenimą.

Iš čia eina tėvų pareiga, kurią Bažnyčios teisių Kodeksas šitaip trumpai aptaria: “Tėvams yra uždedama pareiga vaikui duoti taip religinį ir dorinį, kaip fizinį ir pilietinį išauklėjimą, taip pat, kiek galint, jį aprūpinti laikinomis gėrybėmis” (c 1113).

Tačiau šitos *neabejotinos vaikų atžvilgiu tėvų teisės nėra vienintelės*. Auklėjimo srityje neabejotiną savo dalį turi ir Bažnyčia. Ir tai suprantamas dalykas. Tėvai turi savo vaikus auklėti, visuomet turėdami prieš akis jų paskyrimą — Dievą. Teisingai sako pop. Leonas XIII: “Prigimtis uždeda tėvams savo teisę mokyti tuos, kuriuos yra pagimdę, *pridedama tą pareigą*, kad drauge su tikslu, kurio dėliai iš Dievo malonės susilaukė vaikų, susiderintų ir jų auklėjimas bei mokymas” (Rer. nov.).

Vadinasi, vaikai turi būti auklėjami ir mokomi taip, kad jie galėtų pasiekti galutinį žmogaus tikslą — Dievą.

Dievo teisių saugotoja yra Kat. Bažnyčia, todėl jinau turi neabejotiną teisę

prisidėti prie vaikų auklėjimo. Šitą savo teisę Bažnyčia yra gavusi iš Dieviškojo savo Įsteigėjo. Išganytojas yra pasakęs savo Apaštalams: “Man yra duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eidami tad mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus ir Šv. Dvasios, mokydami juos laikyti visa, ką tik esmi jums įsakęs.”

TAI NEABEJOTINA BAŽNYČIOS TEISĖ MOKYTI, JUO LABIAU VAIKELIUS, KURIE YPAČ DIEVO MOKSLO REIKALINGI.

Kad, kitus bemokydama, Bažnyčia pati nesuklystų, Išganytojas žada Pats ją saugoti, todėl prie aukščiau minėtų žodžių prideda: “Šitai aš esmi su jumis per visas dienas lig pasaulio pabaigos” (Mat. XXVIII, 16—20). Negali būti klaidos ten, kur budi saugotojas Pats Kristus. Todėl religinio mokymo srityje be baimės galima save pavesti Bažnyčios vadovavimui.

Bažnyčia pagalios yra mūsų motina: ji per šv. Krikštą mus gimdo amžinajam gyvenimui. Per kitus Sakramentus Bažnyčia palaiko mumyse antgamtinį Dievo malonės gyvenimą, todėl Bažnyčios yra ne tik teisė, bet ir pareiga mokyti dvasinius savo vaikus. *Ta savo teise Bažnyčia naudojasi nepriklausydama jokios pasaulio gaybės, ir jei kur bandoma iš Bažnyčios tą teisę atimti ar bent susiaurinti, tai daroma prieš Paties Dievo sutvarkymą.*

(Bus daugiau).

VIEŠPATIES JĖZAUS PAŽADĖJIMAS.

Viešpats Jėzus pažadėjo šv. Margari-tai laiminti tiems namams, kuriuose bus išstatytas jo Širdies paveikslas: 1. Aš atnešiu ramybę į jų šeimas. 2. Aš palaiminsiu namams, kuriuose bus viešai laikomas ir garbinamas mano Širdies paveikslas.

MUSŲ DARBAI

Artimiausieji Uždaviniai.

ETVIRTASIS M. K. Remėjų Seimas baigėsi. Iš visų pusių suvažiuavę Remėjai, Skyrių ir įvairių draugijų atstovai, rimtai susirūpino svarbiu darbu, — būtinai norima artimiausiais metais padaryti viešos Lietuvos Kolegijos pradžia.

Teisybę sakant, visados pradžia darbą gaišina; bet vėl, kokia būna pradžia, tokia ir pabaiga. Negalima statyti neapgalvotai. Negalima užsimoti padaryti daugiau, negu galima. Kad tikrai būtų galima be baimės imtis Kolegiją statyti ateinančią vasarą, — būtinai turime glaudžiau suburti savo eiles, daugiau paaukoti Kolegijos Fondan, atiduodant bent vienos dienos uždarbį; pasistenkime rasti daugiau Kolegijos Remėjų. Nejaugi Amerikoje yra tik 2,172 lietuviai katalikai, kurie supranta Kolegijos reikalą? Jų yra dešimts ir šimtas kartų daugiau. Per šešis metus Remėjai išaugino Kolegijos Fondą per \$43,000.00. Jeigu būtų buvę ne du tūkstančiai Kolegijos Remėjų, o penki, — šiais metais gal būtume turėję Fonde apie \$100,000.00. Todėl, pirmutinis mūsų uždavinys lai būna padvigubinti Remėjų skaičių. Rodos, klausimas lengvai išsirištų, jei kiekvienas Remėjas prie savęs rastų bent vieną naują Kolegijos Remėją. Tiesa, dešimts, šimtas žmonių tai padaro, o kiti neišgali to padaryti, nes kolonijoj išsisklaide, neturi bendrų pasitarimų. Iš čia kyla būtinas reikalas su Naujais Metais persitvarkyti Remėjų skyriams, sutverti skyrius ten, kur jų nebuvo ir bendrame skyriaus posėdyje nusitarti 1931 m. darbuotės planą: 1. paskatinti kolonijos lietuvius paaukoti "Dienos Už-

darbį" Kolegijos Fondan; 2. padaryti Remėjų vaju; 3. suruošti prakalbas, pramogėlę, party ir t.t.

Iš centų susidaro doleriai, o iš tų — milijonai. Yra veiklių Remėjų skyrių, bet dauguma šiais metais buvo apsnūdę. Viena, kita kolonija tik išsigalėjo šokią tokią pramogėlę paruošti K. Fondo naudai. O būtų buvę labai naudinga, jei visi skyriai būtų suruošę bent po vieną metuose pramogėlę. Ką pereitais metais apleidome, šiais reikia pataisyti, nes bendras išėivijos lietuvių reikalas visus ragina prie naujų darbų, aukos ir pasišventimo.

Kolegijos Remėjai:

M. ir K. Valadkevičiai S. Boston	M. 4.00
L. Kniupienė So. Boston, Mass...	3.00
Ieva Sedlevičienė Hudson, Mass.	3.00
V. Domkus Chicago, Ill.	3.00
Sof. Jokūbauskienė Riverside, Ill.	5.00
A. Vilbikaitis Detroit, Mich.	3.00
Petr. Šukaitis Waukegan, Ill.	3.00
L. Rutkauskas Shenandoah, Pa. ..	3.00
Jul. Bartauskas Chicago, Ill.	3.00
Ona Judikienė Chicago, Ill.	3.00
Ona Peleckienė Mt Carmel, Pa. ..	3.00
M. Pikutienė Wilkes-Barre, Pa. ..	3.00
VI. Brazauskas S. Boston, Mass.	6.00
Juoz. Kutauskas Scranton, Pa. ..	3.00
Urš. Nakrošienė Panevėžys, Lietuva	3.00
Petr. Stapulionis S. Boston, Mass.	3.00
Vinc. Baliūnas S. Boston, Mass.	3.00
Mr. Chaplik So. Boston, Mass. ..	3.00
Juoz. Bodreskis S. Boston, Mass.	3.00
Mar. Nagė S. Boston, Mass.	3.00
Nellė Mačiulionis, Vincas Skudris	
ir kiti S. Boston, Mass.	3.00
Era Matienė S. Boston, Mass. ..	3.00
Dom. Ambrozus S. Boston, Mass.	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas.

Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

ST. LOUIS, MO.

Mūsų kolonijos žymi darbuotoja Ona Kondulienė tapo sunkiai sužeista lapkr. 4 d. begrižtant iš dirbtuvės. Tuoju buvo paimta ligoninė, suteikta pagalba. Darbar jau sveiksta, parvykus namon. *D—gė.*

ROCHESTER, N. Y.

Lapkričio 9 d. įvyko šv. Jurgio parapijos 20 metų sukaktuvių paminėjimas. Bažnyčioj buvo atlaikytos iškilnigos pamaldos. Pasirodė visos parapijos draugijos ir mokyklos mokiniai.

Pavakare, 5 v., turėjome vakarienę su koncertu. Buvo daug žmonių. Kalbėjo apie 10 kalbėtojų. Geriausia, manau, šias iškilmes pažymėjo šv. Petro ir Povilo dr-ja, suteikdama parapijai \$300.00 auką ir šv. Jurgio dr-ja, davusi \$200.00 dovana parapijai.

Visi tėvai labai džiaugėsi jų vaikučių atliekamu koncertu ir skirstėsi su tikrai dėkinga širdimi Sesutėms-mokytojoms.

J. Para-nis.

NEW HAVEN, CONN.

Nelaimė ištiko mūsų koloniją: mirė didelis darbuotojas ir žymus veikėjas Jonas Kazlauskas. Lapkričio 2 d. belaukdamas gatvekario, parkrito ant šaligatvio. Smarkiai susidaužė. Paimtas ligoninė, pagyveno vos 5 dienas. Su didele iškilme jis palaidotas lapkr. 10 d. Amžiną atilsį suteik Viešpatie Jono sielai. *Z. Kazys.*

DETROIT, MICH.

Vytauto Didžiojo sukaktuves paminės šv. Jurgio par. ypatingu būdu. Jis bus gruodžio 14 d. Iš Chicagos kviečiami atvykti su prakalba kun. D-ras J. Navickas, Marijonų Kolegijos Direktorius, su pamaldomis — D. Gerb. prel. M. Krušas.

Kiti kalbėtojai: adv. J. G. Jefferson,

teisėjas J. J. Maher ir kiti pajvairins programą.

Pamatysime misteriją — “Vilniaus Dvasią” ir atsigaivinę Vytauto Didžiojo nuveiktai mūsų tautai darbais, imsime dar glaudesnio katalikiško veikimo.

J. J. K—tis.

TAMAQUA, PA.

Šv. Petro ir Povilo liet. parapija susilaukė naujų vargonų. Lapkr. 16 d. vakare buvo jų pašventinimas, o po tam bažnytinis koncertas. Į iškilmes buvo atvykę 4 svečiai kunigai. Dalyvavo ir gi iš Mahanoy City šv. Juozapo choras. Viskas pavyko labai dailiai. Klebonas ir parapijonai džiaugiasi naujais vargonais.

B. K.

PRANEŠIMAS.

Knyga: “Jėzus Kristus”, parašyta J. E. vysk. P. Būčio, M. I. C. jau padaryta ir dalis jų išsiuntinėta Spaudos Dr-jos nariams, būtent tiems, kurie iš laiko užsisakė. Tikimės, jog visi tą knygą gaus prieš Kalėdas. Bus linksmos šventės. Tokios knygos lietuvių kalboj nėra. Ji labai naudinga kiekvienam katalikui. Turi 514 p. didesnio formato. Aptaisyta gerai, o dos imitacijos viršeliai (fabrikoid). Atrodo labai dailiai. Galí būti gera dovana Jūsų giminėms. Knygos kaina \$3.00.

Bet jeigu Jūs norite ją gauti veltui, tai padirbėkite katalikiškos spaudos naudai. Gaukite: arba dienraščiui “Draugui” 3 naujus metinius skaitytojus, arba šešis Marijonų Kolegijos Remėjus. Atsiuntę jų metinę duoklę (\$18.00), galite reikalauti tos knygos sau veltui. Knygą gausite “Draugo” knygyne: 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar leistina laidoti katalikiškose kapinėse žmogaus lavonąs, kuris 10 metų neatliko Išpažinties?

“L.” Skaitytojas iš Waukegan, Ill.

ATSAKYMAS. Kadangi esate šio laikraščio skaitytojas, tai kodėl neskaitote labai pamokinančio straipsnio “Kapinės,” parašyto kun. dr. J. Vaitkevičiaus? Susiraskite senus “Laivo” numerius ir paskaitykite nuo pradžios, o daug sužinosite. Be to, į panašų klausimą taip neseniai “Laive” buvo rašyta. Kodėl jūs “Laivo” neskaitote? Nors tai mažas laikraštėlis, bet kiekviename jo numeryje yra daug išminties, labai naudingų, pamokinančių straipsnių parašyta žmonių, išėjusių aukštus universiteto mokslus. Sakysim, jums nurodyto straipsnio “Kapinės” autorius, yra netik baigęs universitetą, bet ir pats profesoriavęs Universitete ir labai gilaus proto žmogus. “Laive” rašo daug išmokslintų žmonių. Taigi, skaitykite “Laivą.” Esame jums dėkingi už užsirašymą laikraščio, bet mūsų laikraštis leidžiamas ne pelnui, tik kad Kristus būtų geriau suprastas, pamylėtas ir jo malonės vargstančių žmonių būtų sunaudotos. Malonėkit netik gauti, bet ir skaityti “Laivą,” tuomet jums bus dviguba nauda, gi mums džiaugsmas.

Laidojimą į katalikiškas kapines privalo prižiūrėti vyskupai ir kunigai. Bažnyčios teisių mūsų dvasiškija išmoksta seminarijose. Be to, yra išleista Bažnyčios teisių knyga, kurią kiekvienas kunigas turi. Kunigams šitas paaiškinimas yra nereikalingas. Na, o jums, ar yra reikalingas? Juk jeigu kunigai leido palaidoti, tai galima tikėtis, kad taip vertėjo. Nereikia skubintis įtarti savo dvasiškijos, kaip yra negražu įtarti nei vieno žmogaus. Ieškokime pas artimą kas

yra gero, ne jo silpnybių. Kas gi silpnybių neturi? Turite jų ir jūs ir eidami Išpažinties svetimų kalčių nesiskolinate, bet užtenka savųjų apsiskundimui. Turėdami nesykį savo akyjė balkį, artimui išmėtinėjame krislą. Mokėkime ypač pagerbti savo vyresnius: gimdytojus ir dvasios tėvus. Nors kartais atrodytų tiesai esant ir mūsų pusėje, bet ar negražiau būti mažesniu? Už tą dorybę gal Dievas atidarys mums akis ir pažinsime savo klaidas.

Dabar trumpai į Jūsų paklausimą. — Žmogus per 10 metų nėjęs iš apsileidimo Išpažinties gali būti nelėidžiamas laidoti į katalikiškas kapines, bet ir apsileidėlis apsileidėliui nėra lygus: vienas apleidžia sakramentus iš tikėjimo neapykantos, gi kitas iš baimės, neprirengimo; vienas apsileidėlis šmeižia tikėjimą, Dievą, Bažnyčią, gyvena be šliūbo, gal net su gyvenašle, o kitas dažnai pasimeldžia, penktadieniais, Kristaus mirties pagerbimui, pasninkauja, yra ėmęs šliubą bažnyčioje, krikštydina vaikus, leidžia juos į katalikiškas mokyklas; vienas priklauso į bedievių draugijas, platina bedievių spaudą ir jų veikimą remia, o kitas duoda parapijos įstaigų išlaikymui, nešioja škaplierių, sukalba kartais ražančių, pagarboje laiko šventųjų paveikslus, nekartą užsistoja už tikėjimą, gi šventadieniais, ar per kokius atlaidus, ar misijas nueina į bažnyčią; vienas numiršta keikdamas visas šventybes ir patį Viešpatį Dievą, gi kitas apgailėstaudamas savo klaidas, šaukdamasis Dievo mielaširdystės, su žodžiu “Jėzus” lūpose, prašydamas pašaukti jam kunigą, nors nedori draugai to jo prašymo ir neišpildo, ar kunigas nesuspėja ateiti... Taigi, nelygus yra apsileidėlis apsileidėliui, delto ir kaip gyvus, taip ir numirusius nelygiai reikia teisti.

Nors žmogus per ilgesnį laiką nėjęs Išpažinties ir neturi teisės būti laidojamas su katalikais, tačiau daugelyje atsitikimų yra palaidojami katalikiškose kapinėse, atsižvelgiant į jų gerasias ypatybes. Kristaus Bažnyčia laikosi savo Dieviško pamokymo: "Palaiminti gailestingi, nes ir jie gailestingumo apturės."

Ar kunigas leis apsileidėlį laidoti katalikiškose kapinėse, ar ne, vis tiek visiems neįtiks: vieni pyks, kad neleidžia, kiti bars, kad leidžia. Tokiais atvejais kunigas turi gerai iširti, kokios rūšies buvo apsileidėlis ir kaip jis buvo nusistatęs prieš pat mirsiant, ir tuomet elgtis bažnytinių teisių nurodymais, gi abejojime klaustis vyskupo. Šiaip jau žmonės turėtų nesikišti į tikybos dalykų sprendimus, kadangi neturi ganėtinai žinių, tas dalykas jiems nepriklauso, nei yra reikalo spręsti. Ar nebūtų keista jei šiaučius mokytų kepėją, ar siuvėjas advokatą, ar mekanikas kunigą? Nereikia manyti, kad mūsų dvasiškija yra blogesnė už pasaulionis. Daugiau, broliai, pasitikėjimo vieni kitais, kitaip būsime tik dvasios nykštukai; dideliais žmonėmis niekad nebūtume, nors ir garsiausia dainuotume "esame didvyrių žemė."

K. J.

LIETUVOS ŽINIOS

Kaip pavasarininkai išleidžia kariuomenės savo narius.

Tamošbūdis (Šakių apskr.) Vietos "Pavasario" kuopelė spalio 26 d. surengė savo pirmininkui V. Mykolaičiui kariuomenės išleistuves. Iškilmingas susirinkimas pas V. Mykolaitį Tamošbūdžio kaime.

Išleistuvėna atvykęs Višakio—Rūdos kuopos (kuriai kuopelė priklauso) pirmininkas ir dvasios vadas kun. Damijonaitis laiko įdomią paskaitą. "Jaunimo keliai Jubiliejų metais."

Dainuota, daug deklamuota, kanklėmis paskambinta. Susirinkimą nustebino nario Gudaičio monologas "Neskaityk" pačio originaliai parašytas ir artistišškai pasakytas. Septynių kalbėtojų atsiveikinantiems pirmininkui dėkota ir linkėta. Sugiedama "Ilgiausių metų." Bet 39 narių dalyvauja dar apie 75 neorganizuoto jaunimo iš apylinkės. Erdvus kambarys, priemenė ir net virtuvė vos talpino apie 115 jaunuolių.

Audros Lietuvoje Padarė Milijonus Nuostolių.

Pereitą savaitę visoj Lietuvoj siūtė smarkios audros. Gaunami iš įvairių provincijos vietų pranešimai rodo, kad audros vietomis sulaužė namus, nuvertė stogus, išgriovė daug miško.

Daugiausia nuo audros nukentėjo Tauragės, Jurbarko, Sudargio ir Raudondvario miškų urėdijos. Ypač smarki audra buvo Žemaičiuose. Iš viso miško išversta arba sulaužyta daugiau kaip 100,000 kietmeterių. Nuostolių padaryta tik už medžius nemažiau kaip už 1 milijoną litų.

Dabar miškų departamentas įsakė miškų urėdams surinkti apytikres žinias, kiek kur sugadinta miško. Išversti medžiai bus parduodami ūkininkams pigesne kaina iš varžytinių.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

1085191

